

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2009/110/ES EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 16. septembra 2009

o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ter o spremembah direktiv 2005/60/ES in 2006/48/ES in razveljavitvi Direktive 2000/46/ES

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti prvega in tretjega stavka člena 47(2) ter člena 95 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke ⁽²⁾,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2000/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja ⁽⁴⁾ je bila sprejeta kot odgovor na nastanek novih predplačniških elektronskih plačilnih proizvodov, njen namen pa je bila vzpostavitev jasnega pravnega okvira, zasnovanega za krepitev notranjega trga ob zagotavljanju ustreznih stopnje nadzora skrbnega in varnega poslovanja.
- (2) Komisija je v svoji reviziji Direktive 2000/46/ES izpostavila potrebo po reviziji navedene Direktive, ker naj bi bile nekatere njene določbe ovira za vzpostavitev resničnega enotnega trga za storitve v zvezi z elektronskim denarjem in za razvoj tovrstnih storitev, ki so prijazne za uporabnika.

(3) Z Direktivo 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu ⁽⁵⁾ je bil vzpostavljen sodoben in celovit pravni okvir za plačilne storitve, vključno z uskladitvijo nacionalnih določb o zahtevah glede skrbnega in varnega poslovanja za novo kategorijo ponudnikov plačilnih storitev, in sicer plačilne institucije.

(4) Da bi odpravili ovire za vstop na trg ter olajšali začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti institucij za izdajo elektronskega denarja, je treba pregledati pravila, ki veljajo za institucije za izdajo elektronskega denarja, in zagotoviti enake konkurenčne pogoje za vse ponudnike plačilnih storitev.

(5) Uporabo te direktive je primerno omejiti na ponudnike plačilnih storitev, ki izdajajo elektronski denar. Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za denarno vrednost, shranjeno na posebnih predplačniških instrumentih, namenjenih za obravnavanje določenih potreb, katerih načini uporabe so omejeni, bodisi zato, ker imetniku elektronskega denarja omogočajo nakup blaga ali storitev samo v prostorih izdajatelja elektronskega denarja ali v okviru omejene mreže ponudnikov storitev na podlagi neposrednega trgovinskega sporazuma s poklicnim izdajateljem, bodisi zato, ker jih je mogoče uporabljati samo za nakup omejenega izbora blaga ali storitev. Za instrument bi se moralo šteti, da se uporablja v okviru omejene mreže, če ga je mogoče uporabljati samo za nakup blaga in storitev v posebni trgovini ali verigi trgovin ali za omejen izbor blaga ali storitev, ne glede na zemljepisno lego prodajnega mesta. Taki instrumenti lahko vključujejo kartice trgovin, kartice za nakup goriva, članske kartice, kartice za javni prevoz, bone za prehrano ali bone za storitve (kot so na primer boni za varstvo otrok, boni za socialno področje ali sistemi bonov za storitve, ki subvencionirajo zaposlovanje osebja za izvajanje gospodinskih del, kot je čiščenje, likanje ali vrtnarjenje), za katere včasih velja poseben pravni okvir na področju obdavčitve ali na področju delovnega prava, ki je namenjen spodbujanju uporabe takih instrumentov, da se izpolnijo cilji socialne zakonodaje. Kjer se tak instrument za posebne

⁽¹⁾ Mnenje z dne 26. februarja 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ UL C 30, 6.2.2009, str. 1.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 24. aprila 2009 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in Sklep Sveta z dne 27. julija 2009.

⁽⁴⁾ UL L 275, 27.10.2000, str. 39.

⁽⁵⁾ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

namene razvije v instrument za splošne namene, se izvzete iz področja uporabe te direktive ne bi smelo več uporabljati. Instrumenti, ki jih je mogoče uporabljati za nakupe v trgovinah trgovcev, ki so vključeni na seznam, ne bi smeli biti izvzeti iz področja uporabe te direktive, ker so praviloma zasnovani za mrežo ponudnikov storitev, ki se nenehno širi.

- (6) Primerno je tudi, da se ta direktiva ne uporablja za denarno vrednost, ki se uporablja za nakup digitalnega blaga ali storitev, ki jim operater na podlagi njihovega značaja dodaja stvarno vrednost, npr. v obliki funkcij dostopa, iskanja ali prenosa, če je mogoče zadevno blago ali storitev uporabljati samo z digitalno napravo, kot je mobilni telefon ali računalnik, in če operater telekomunikacijskega, digitalnega ali informacijsko-tehnološkega omrežja ne deluje le kot posrednik med uporabnikom plačilnih storitev ter ponudnikom blaga in storitev. Ta situacija nastopi v primerih, kjer naročnik storitev omrežja mobilne telefonije ali drugega digitalnega omrežja neposredno plača operaterju omrežja in med naročnikom omrežnih storitev in katerim koli tretjim ponudnikom blaga ali storitev, ki se nudijo kot del transakcije, ne obstaja niti neposredno plačniško razmerje niti neposreden odnos dolжник-upnik.
- (7) Primerno je določiti jasno opredelitev elektronskega denarja, da bo ta tehnično nevtralna. Navedena opredelitev bi morala pokrivati vse primere, v katerih ponudnik plačilnih storitev v zameno za sredstva izda predplačniško shranjeno vrednost, ki se lahko uporablja za namene plačila, saj jo tretje osebe sprejmejo kot plačilo.
- (8) Opredelitev elektronskega denarja bi morala pokrivati elektronski denar, ki je bodisi shranjen v plačilni napravi, ki je v posesti imetnika elektronskega denarja, bodisi na oddaljenem strežniku, kjer z elektronskim denarjem upravlja imetnik elektronskega denarja prek posebnega računa za elektronski denar. Ta opredelitev bi morala biti dovolj široka, da se prepreči oviranje tehnoloških inovacij in da pokriva ne le proizvode elektronskega denarja, ki so na voljo na trgu danes, temveč tudi tiste proizvode, ki bi lahko bili razviti v prihodnosti.
- (9) Režim za nadzor skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja bi bilo treba pregledati in bolj uskladiti s tveganji, s katerimi se soočajo te institucije. Prav tako bi ga bilo treba uskladiti z režimom za nadzor skrbnega in varnega poslovanja, ki se uporablja za plačilne institucije na podlagi Direktive 2007/64/ES. S tem v zvezi bi se morale zadevne določbe Direktive 2007/64/ES smiselno uporabljati za institucije za izdajo elektronskega denarja, brez poseganja v določbe te direktive. Sklicevanje na „plačilno institucijo“ iz Direktive 2007/64/ES bi se moralo brati kot sklicevanje na institucijo za izdajo elektronskega denarja; sklicevanje na

„plačilne storitve“ bi se moralo brati kot sklicevanje na dejavnost plačilnih storitev in izdajanja elektronskega denarja; sklicevanje na „uporabnika plačilnih storitev“ bi se moralo brati kot sklicevanje na uporabnika plačilnih storitev ali imetnika elektronskega denarja; sklicevanje na „to direktivo“ bi se moralo brati kot sklicevanje na Direktivo 2007/64/ES in to direktivo; sklicevanje na naslov II Direktive 2007/64/ES bi se moralo brati kot sklicevanje na naslov II Direktive 2007/64/ES in naslov II te direktive; sklicevanje na člen 6 Direktive 2007/64/ES bi se moralo brati kot sklicevanje na člen 4 te direktive; sklicevanje na člen 7(1) Direktive 2007/64/ES bi se moralo brati kot sklicevanje na člen 5(1) te direktive; sklicevanje na člen 7(2) Direktive 2007/64/ES bi se moralo brati kot sklicevanje na člen 5(6) te direktive; sklicevanje na člen 8 Direktive 2007/64/ES bi se moralo brati kot sklicevanje na člen 5(2) do (5) te direktive; sklicevanje na člen 9 Direktive 2007/64/ES bi se moralo brati kot sklicevanje na člen 7 te direktive; sklicevanje na člen 16(1) Direktive 2007/64/ES bi se moralo brati kot sklicevanje na člen 6(1)(c) do (e) te direktive; in sklicevanje na člen 26 Direktive 2007/64/ES bi se moralo brati kot sklicevanje na člen 9 te direktive.

- (10) Priznано je, da institucije za izdajo elektronskega denarja distribuirajo elektronski denar, vključno s prodajo ali preprodajo proizvodov elektronskega denarja javnosti, nudenjem načinov distribucije elektronskega denarja strankam ali unovčenjem elektronskega denarja na zahtevo strank oziroma dopolnitvijo proizvodov elektronskega denarja strank prek fizičnih ali pravnih oseb v njihovem imenu, v skladu z zahtevami njihovih zadevnih poslovnih modelov. Medtem ko institucije za izdajo elektronskega denarja ne bi smele izdajati elektronskega denarja prek agentov, bi jim vendar moralo biti dovoljeno, da prek agentov opravljajo plačilne storitve, navedene v Prilogi k Direktivi 2007/64/ES, če so izpolnjeni pogoji iz člena 17 navedene direktive.
- (11) Obstaja potreba, da režim za ustanovni kapital, ki je kombiniran s tekočim kapitalom, zagotovi ustrezno raven zaščite potrošnikov ter dobro, skrbno in varno poslovanje institucij za izdajo elektronskega denarja. Glede na specifičnost elektronskega denarja bi bilo treba predvideti dodatno metodo za izračun tekočega kapitala. Ohraniti bi bilo treba popolno diskrecijsko pravico nadzornih organov za zagotovitev, da so enaka tveganja obravnavana na enak način za vse ponudnike plačilnih storitev, in da metoda za izračun zajema specifičen poslovni položaj posamezne institucije za izdajo elektronskega denarja. Poleg tega bi bilo treba določiti, da institucije za izdajo elektronskega denarja vodijo sredstva imetnikov elektronskega denarja ločeno od sredstev, ki jih institucija za izdajo elektronskega denarja uporablja za druge poslovne dejavnosti. Prav tako bi morala za institucije za izdajo elektronskega denarja veljati učinkovita pravila za preprečevanje pranja denarja in preprečevanje financiranja terorizma.

- (12) Upravljanje plačilnih sistemov je dejavnost, ki ni rezervirana samo za posebne kategorije institucij. Kljub temu velja poudariti, da – kot v primeru plačilnih institucij – upravljanje plačilnih sistemov lahko izvajajo tudi institucije za izdajo elektronskega denarja.
- (13) Izdajanje elektronskega denarja se ne šteje za dejavnost sprejemanja depozitov v skladu z Direktivo 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij⁽¹⁾, in sicer zaradi njegove posebne lastnosti elektronskega nadomestka za kovance in bankovce, ki se uporablja za izvrševanje plačil, ponavadi v omejenih zneskih in ne kot način varčevanja. Institucijam za izdajo elektronskega denarja ne bi smelo biti dovoljeno dajati posojil iz sredstev, prejetih ali hranjenih za izdajanje elektronskega denarja. Poleg tega izdajatelj elektronskega denarja ne bi smeli podeljevati obresti ali drugih koristi, razen če te koristi niso povezane s časovnim obdobjem, v katerem imetnik elektronskega denarja hrani elektronski denar. Pogoji za izdajo in ohranjanje dovoljenja institucij za izdajo elektronskega denarja bi morali vsebovati zahteve za skrbno in varno poslovanje, ki so sorazmerne z operativnimi in finančnimi tveganji, s katerimi se soočajo taki subjekti pri svojem poslovanju, povezanim z izdajo elektronskega denarja, ki se izvaja neodvisno od vseh drugih komercialnih dejavnosti, ki jih izvaja institucija za izdajo elektronskega denarja.
- (14) Vendar pa je treba glede izdajanja elektronskega denarja ohraniti enake konkurenčne pogoje med institucijami za izdajo elektronskega denarja in kreditnimi institucijami, da se tako v dobro imetnikov elektronskega denarja zagotovi poštena konkurenca za enako storitev znotraj širokega spektra institucij. To bi se moralo doseči tako, da se manj obremenjujoče značilnosti režima nadzora skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja uravnesajo z določbami, ki so strožje od tistih, ki se uporabljajo za kreditne institucije, predvsem glede zaščite sredstev imetnika elektronskega denarja. Glede na izreden pomen zaščite je nujno, da se pristojne organe vnaprej obvešča o vseh materialnih spremembah, kot so sprememba metode zaščite, sprememba kreditne institucije, kjer so zaščitena sredstva položena, ali sprememba zavarovalnice ali kreditne institucije, ki je zavarovala zaščitena sredstva ali zanje jamčila.
- (15) Pravila, ki urejajo podružnice institucij za izdajo elektronskega denarja s sedeži zunaj Skupnosti, bi morala biti podobna v vseh državah članicah. Pomembno je zagotoviti, da ti predpisi niso ugodnejši od tistih, ki veljajo za podružnice institucij za izdajo elektronskega denarja, ki imajo svoj sedež v drugih državah članicah. Skupnost bi morala imeti možnost sklepati sporazume s tretjimi državami, ki bi predvidevali uporabo predpisov, ki bodo podružnicam institucij za izdajo elektronskega denarja s sedeži zunaj Skupnosti zagotavljali enako obravnavanje v celotni Skupnosti. Za podružnice institucij za izdajo elektronskega denarja, ki imajo sedež zunaj Skupnosti, ne bi smela veljati svoboda ustanavljanja iz člena 43 Pogodbe glede ustanavljanja v drugih državah članicah, razen v tistih, v katerih so bile podružnice ustanovljene, niti svoboda opravljanja storitev v skladu z drugim odstavkom člena 49 Pogodbe.
- (16) Primerno je, da se državam članicam omogoči, da opustijo uporabo nekaterih določb te direktive za institucije, ki izdajajo samo omejeno količino elektronskega denarja. Institucije, za katere velja taka opustitev, ne bi smele imeti v skladu s to direktivo pravice do ustanavljanja ali pravice opravljanja storitev niti teh pravic ne bi smele uveljavljati posredno kot članice plačilnega sistema. Vendar pa je zaželeno registracija podatkov o vseh subjektih, ki opravljajo storitve v zvezi z elektronskim denarjem, vključno s tistimi, ki imajo odobreno opustitev. V ta namen bi morale države članice take subjekte vnesti v register institucij za izdajo elektronskega denarja.
- (17) Da bi zagotovile skrbno in varno poslovanje, bi morale države članice zagotoviti, da lahko izdajajo elektronski denar samo institucije za izdajo elektronskega denarja, ki imajo ustrezno dovoljenje ali imajo odobreno opustitev v skladu s to direktivo, kreditne institucije, ki imajo dovoljenje v skladu z Direktivo 2006/48/ES, poštne institucije, ki imajo pravico izdajanja elektronskega denarja na podlagi nacionalne zakonodaje, institucije iz člena 2 Direktive 2006/48/ES, Evropska centralna banka, nacionalne centralne banke, kadar ne delujejo kot monetarni organ ali drugi javni organi, in države članice oziroma njihovi regionalni ali lokalni organi, kadar delujejo kot javni organi.
- (18) Da se ohrani zaupanje imetnika elektronskega denarja, mora biti elektronski denar unovčljiv. Unovčljivost sama po sebi ne pomeni, da bi bilo treba sredstva, prejeta v zamenjavo za elektronski denar, obravnavati kot depozite ali druga vračljiva sredstva v smislu Direktive 2006/48/ES. Unovčenje bi moralo biti vedno mogoče v vsakem trenutku in v višini nominalne vrednosti, brez možnosti, da se dogovori o minimalnem pragu za unovčenje. Unovčenje bi moralo biti na splošno vedno brezplačno. Vendar pa bi moralo biti mogoče v primerih, ki so natančno določeni v tej direktivi, zahtevati sorazmerno in s stroški utemeljeno nadomestilo, brez poseganja v nacionalne zakonodaje o davčnih ali socialnih zadevah ali v katero koli obveznost izdajatelja elektronskega denarja na podlagi druge zadevne zakonodaje Skupnosti ali nacionalnih zakonodaj, kot so pravila za preprečevanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kakršni koli ukrepi za zamrzitev sredstev ali kakršni koli posebni ukrepi, povezani s preprečevanjem in preiskovanjem kaznivih dejanj.

(1) UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

- (19) Imetnikom elektronskega denarja bi morali biti na razpolago izvensodni pritožbeni postopki in postopki za reševanje sporov. Poglavje 5 naslova IV Direktive 2007/64/ES bi se moralo torej smiselno uporabljati tudi v okviru te direktive, brez poseganja v določbe te direktive. Sklicevanje na „ponudnika plačilnih storitev“ v Direktivi 2007/64/ES se zato mora brati kot sklicevanje na izdajatelja elektronskega denarja, sklicevanje na „uporabnika plačilnih storitev“ se mora brati kot sklicevanje na imetnika elektronskega denarja in sklicevanje na naslova III in IV Direktive 2007/64/ES se mora brati kot sklicevanje na naslov III te direktive.
- (20) Ukrepe, ki so potrebni za izvajanje te direktive, bi bilo treba sprejeti v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o postopkih za izvajanje izvedbenih pooblastil, dodeljenih Komisiji ⁽¹⁾.
- (21) Zlasti bi bilo treba Komisiji podeliti pooblastila za sprejetje izvedbenih določb, da se upoštevajo inflacija ali tehnološki in tržni razvoj in zagotovi usklajene uporabe izjem v okviru te direktive. Ker so to ukrepi splošnega obsega in so namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, jih je treba sprejeti v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 5a Sklepa 1999/468/ES.
- (22) Učinkovitost delovanja te direktive bo treba pregledati. Zato bi morala Komisija tri leta po izteku roka za prenos te direktive pripraviti poročilo. Države članice bi morale predložiti Komisiji informacije o uporabi nekaterih določb te direktive.
- (23) Zaradi pravne gotovosti bi bilo treba sprejeti prehodne ureditve, s katerimi se zagotovi, da lahko institucije za izdajo elektronskega denarja, ki so začele opravljati svojo dejavnost v skladu z nacionalnimi zakoni, s katerimi je prenesena Direktiva 2000/46/ES, nadaljujejo to dejavnost v zadevni državi članici v določenem obdobju. To obdobje bi moralo biti daljše za institucije, ki izdajajo elektronski denar, ki jim je bila odobrena opustitev iz člena 8 Direktive 2000/46/ES.
- (24) Ta direktiva uvaja novo opredelitev elektronskega denarja, za izdajanje katerega je mogoče uporabiti odstopanja iz členov 34 in 53 Direktive 2007/64/ES. Zato bi bilo treba skladno s tem spremeniti tudi poenostavljeni režim skrbnega preverjanja strank za institucije za izdajo elektronskega denarja iz Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma ⁽²⁾.
- (25) V skladu z Direktivo 2006/48/ES se institucije za izdajo elektronskega denarja obravnavajo kot kreditne institucije, čeprav ne morejo niti sprejemati depozitov javnosti niti odobriti kreditov iz prejetih sredstev javnosti. Glede na režim, ki ga uvaja ta direktiva, je primerno spremeniti opredelitev kreditne institucije v Direktivi 2006/48/ES in s tem zagotoviti, da institucije za izdajo elektronskega denarja ne bodo obravnavane kot kreditne institucije. Vendar pa bi moralo biti kreditnim institucijam še naprej dovoljeno izdajanje elektronskega denarja in opravljanje te dejavnosti na ravni celotne Skupnosti, ob upoštevanju vzajemnega priznavanja ter celovitega režima za nadzor skrbnega in varnega poslovanja, ki velja zanje v skladu z zakonodajo Skupnosti na področju bančništva. Da bi ohranili enakopravne pogoje pa bi morale imeti kreditne institucije tudi možnost, da to dejavnost izvajajo prek hčerinske družbe v okviru režima za nadzor skrbnega in varnega poslovanja iz te direktive in ne v okviru Direktive 2006/48/ES.
- (26) Določbe te direktive nadomeščajo vse ustrezne določbe Direktive 2000/46/ES. Direktivo 2000/46/ES bi bilo zato treba razveljaviti.
- (27) Ker cilja te direktive države članice ne morejo ustrezno doseči, saj zahteva uskladitev številnih različnih obstoječih pravil v pravnih sistemih različnih držav članic in ker ta cilj torej lažje doseže Skupnost, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena, ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja.
- (28) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽³⁾ se države članice spodbujajo, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj, kolikor nazorno je to mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITVE

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. V tej direktivi so določena pravila za opravljanje dejavnosti izdajanja elektronskega denarja, pri čemer države članice priznavajo naslednje kategorije izdajateljev elektronskega denarja:

⁽¹⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

⁽²⁾ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

⁽³⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

- (a) kreditne institucije, kakor so opredeljene v točki 1 člena 4 Direktive 2006/48/ES, vključno s, v skladu z nacionalno zakonodajo, podružnicami kreditnih institucij, v smislu točke 3 člena 4 navedene direktive, kadar se v skladu s členom 38 navedene direktive te podružnice nahajajo v Skupnosti in imajo svoj sedež izven Skupnosti;
- (b) institucije za izdajo elektronskega denarja, kakor so opredeljene v točki 1 člena 2 te direktive, vključno s, v skladu s členom 8 te direktive in nacionalno zakonodajo, podružnicami institucij za izdajo elektronskega denarja, kadar se navedene podružnice nahajajo v Skupnosti in imajo svoj sedež izven Skupnosti;
- (c) poštne institucije, ki imajo pravico izdajati elektronski denar na podlagi nacionalne zakonodaje;
- (d) Evropska centralna banka in nacionalne centralne banke, kadar ne delujejo kot monetarni organ ali drugi javni organi;
- (e) države članice ali njihovi regionalni oziroma lokalni organi, kadar delujejo kot javni organi.

2. Naslov II te direktive določa pravila za začetek opravljanja, opravljanje dejavnosti in nadzor skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja.

3. Države članice lahko opustijo uporabo vseh ali nekaterih določb iz naslova II te direktive za institucije iz člena 2 Direktive 2006/48/ES, razen za tiste institucije, ki so navedene v prvi in drugi alineji navedenega člena.

4. Ta direktiva se ne uporablja za denarno vrednost, shranjeno na instrumentih, ki so izvzeti v skladu s točko (k) člena 3 Direktive 2007/64/ES.

5. Ta direktiva se ne uporablja za denarno vrednost, ki se uporablja za izvedbo plačilnih transakcij, ki so izvzete v skladu s točko (l) člena 3 Direktive 2007/64/ES.

Člen 2

Opredelitve

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve:

- „institucija za izdajo elektronskega denarja“ pomeni pravno osebo, ki je v skladu z naslovom II pridobila dovoljenje za izdajanje elektronskega denarja;
- „elektronski denar“ pomeni denarno vrednost, shranjeno v elektronski obliki, vključno z magnetno, ki pomeni terjatev do izdajatelja, ki je izdana na podlagi prejema denarnih sredstev za namen izvrševanja plačilnih transakcij, kakor so opredeljene v točki 5 člena 4 Direktive 2007/64/ES, in ki jo sprejme fizična ali pravna oseba, ki ni izdajatelj elektronskega denarja;

3. „izdajatelj elektronskega denarja“ pomeni subjekte iz člena 1(1), institucije, ki jim je bila odobrena opustitev iz člena 1(3) in pravne osebe, ki jim je bila odobrena opustitev iz člena 9;

4. „povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku“ pomeni povprečni celotni znesek finančnih obveznosti v zvezi z izdanim elektronskim denarjem ob koncu vsakega koledarskega dne v prejšnjih šestih koledarskih mesecih, ki se izračuna na prvi koledarski dan vsakega koledarskega meseca in se uporablja za ta koledarski mesec.

NASLOV II

ZAHTEVJE ZA ZAČETEK OPRAVLJANJA, OPRAVLJANJE DEJAVNOSTI IN NADZOR SKRBNEGA IN VARNEGA POSLOVANJA INSTITUCIJ ZA IZDAJO ELEKTRONKEGA DENARJA

Člen 3

Splošna pravila za skrbno in varno poslovanje

1. Brez poseganja v to direktivo se členi 5, 10 do 15, člen 17(7) in členi 18 do 25 Direktive 2007/64/ES smiselno uporabljajo za institucije za izdajo elektronskega denarja.

2. Institucije za izdajo elektronskega denarja vnaprej obvestijo pristojne organe o vsaki bistveni spremembi v zvezi z ukrepi, ki so bili sprejeti za zaščito sredstev, ki so bila prejeta v zameno za izdan elektronski denar.

3. Vsaka fizična ali pravna oseba, ki je sprejela sklep o tem, da pridobi ali razpolaga, neposredno ali posredno, s kvalificiranim deležem v skladu s točko 11 člena 4 Direktive 2006/48/ES v instituciji za izdajo elektronskega denarja, oziroma, da nadalje poveča ali zmanjša, neposredno ali posredno, takšen kvalificiran delež, s čimer bi njen delež v kapitalu podjetja ali delež glasovalnih pravic dosegel, presegel ali padel pod 20, 30 ali 50 %, ali bi institucija za izdajo elektronskega denarja postala ali prenehala biti njena hčerinska družba, vnaprej obvesti pristojne organe o svoji nameri takšne pridobitve, razpolaganja, povečanja ali zmanjšanja.

Predlagani pridobitelj pristojnemu organu predloži informacije, ki navajajo velikost nameravanega deleža in ustrezne informacije v skladu s členom 19a(4) Direktive 2006/48/ES.

Kadar obstaja možnost, da bi vpliv oseb iz drugega pododstavka škodil varnemu in skrbnemu upravljanju institucije, pristojni organi izrazijo svoje nasprotovanje oziroma sprejmejo druge primerne ukrepe za prekinitev takega stanja. Ti ukrepi so lahko sodne odredbe, sankcije proti direktorjem ali poslovnim delavcem aličasne prepovedi uveljavitve glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic ali deleža v lasti zadevnih delničarjev oziroma družbenikov.

Podobni ukrepi se uporabljajo za fizične ali pravne osebe, ki ne ravnajo v skladu z obveznostjo predložitve vnaprejšnjih informacij, kakor je določeno v tem odstavku.

Če se kapitalski delež pridobi kljub nasprotovanju pristojnih organov, sprejmejo ti organi, ne glede na katere koli druge sankcije, ki bodo sprejete, odločitev o začasni prepovedi glasovalnih pravic pridobitelja, neveljavnosti oddanih glasov ali možnosti razveljavitve navedenih glasov.

Države članice lahko opustijo, ali dovolijo svojim pristojnim organom, da opustijo, uporabo dela ali celotnih obveznosti v skladu s tem odstavkom za institucije za izdajo elektronskega denarja, ki izvajajo eno ali več dejavnosti, navedenih v točki (e) člena 6(1).

4. Države članice dovolijo institucijam za izdajo elektronskega denarja, da distribuirajo in unovčujejo elektronski denar prek fizičnih ali pravnih oseb, ki nastopajo v njihovem imenu. Če institucija za izdajo elektronskega denarja želi distribuirati elektronski denar v drugi državi članici s sodelovanjem takšnih fizičnih ali pravnih oseb, mora uporabljati postopke iz člena 25 Direktive 2007/64/ES.

5. Ne glede na odstavke 4, institucije za izdajo elektronskega denarja ne izdajajo elektronskega denarja prek agentov. Institucije za izdajo elektronskega denarja lahko opravljajo plačilne storitve, kot je navedeno v točki (a) člena 6(1), prek agentov samo, če so izpolnjeni pogoji iz člena 17 Direktive 2007/64/ES.

Člen 4

Ustanovni kapital

Države članice od institucij za izdajo elektronskega denarja zahtevajo, da njihov ustanovni kapital, ki je sestavljen iz postavk, določenih v točkah (a) in (b) člena 57 Direktive 2006/48/ES, v času izdaje dovoljenja znaša vsaj 350 000 EUR.

Člen 5

Lastna sredstva

1. Lastna sredstva institucij za izdajo elektronskega denarja, kakor so opredeljena v členih 57 do 61, 63, 64 in 66 Direktive 2006/48/ES, ne smejo biti nižja od višjega izmed zneskov, ki se zahtevajo v skladu z odstavki od 2 do 5 tega člena ali členom 4 te direktive.

2. Za dejavnosti iz točke (a) člena 6(1), ki niso povezane z izdajo elektronskega denarja, se zahteve po lastnih sredstvih institucije za izdajo elektronskega denarja izračunajo v skladu z eno od treh metod (A, B ali C), določenih v členu 8(1) in (2) Direktive 2007/64/ES. Ustrezno metodo določijo pristojni organi v skladu z nacionalno zakonodajo.

Za dejavnost izdajanja elektronskega denarja se zahteve po lastnih sredstvih institucije za izdajo elektronskega denarja izračunajo v skladu z metodo D iz odstavka 3.

Institucije za izdajo elektronskega denarja imajo v vsakem trenutku lastna sredstva, ki so najmanj enaka znesku iz zahtev iz prvega in drugega pododstavka.

3. Metoda D: lastna sredstva institucij za izdajo elektronskega denarja za dejavnost izdajanja elektronskega denarja morajo znašati najmanj 2 % povprečnega zneska elektronskega denarja v obtoku.

4. Če institucija za izdajo elektronskega denarja opravlja katero koli od dejavnosti iz točke (a) člena 6(1), ki ni povezana z izdajo elektronskega denarja, ali katero koli od dejavnosti iz točk (b) do (e) člena 6(1) in znesek elektronskega denarja v obtoku ni znan vnaprej, pristojni organi omogočijo tej instituciji za izdajo elektronskega denarja, da izračuna zahteve po lastnih sredstvih na podlagi reprezentativnega dela, predvidenega za izdajo elektronskega denarja, če je mogoče takšen reprezentativni del razumno oceniti na podlagi preteklih podatkov in v zadostitev pristojnih organov. Kjer institucija za izdajo elektronskega denarja ni zaključila zadosti dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se zahteve po lastnih sredstvih izračunajo na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je potrjen s poslovnim načrtom institucije, ob upoštevanju kakršnih koli prilagoditev tega načrta, ki jih zahtevajo pristojni organi.

5. Na podlagi ocene procesov obvladovanja tveganj, podatkovnih zbirk o tveganju izgub in mehanizmov notranjega nadzora institucije za izdajo elektronskega denarja lahko pristojni organi od institucije za izdajo elektronskega denarja zahtevajo, da ima na voljo znesek lastnih sredstev, ki je do 20 % večji od zneska, izračunanega na podlagi ustrezne metode v skladu z odstavkom 2, ali dovolijo instituciji za izdajo elektronskega denarja, da ima na voljo znesek lastnih sredstev, ki je do 20 % manjši od zneska, izračunanega na podlagi ustrezne metode v skladu z odstavkom 2.

6. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za preprečevanje večkratne uporabe elementov, ki so sprejemljivi kot lastna sredstva:

(a) če institucija za izdajo elektronskega denarja sodi v isto skupino kot druga institucija za izdajo elektronskega denarja, kreditna institucija, plačilna institucija, investicijska družba, družba za upravljanje s premoženjem ali zavarovalnica ali pozavarovalnica;

(b) če institucija za izdajo elektronskega denarja poleg izdajanja elektronskega denarja opravlja tudi druge dejavnosti.

7. Če so izpolnjeni pogoji iz člena 69 Direktive 2006/48/ES, državam članicam ali njihovim pristojnim organom ni treba uporabljati odstavkov 2 in 3 tega člena za institucije za izdajo elektronskega denarja, ki so v skladu z Direktivo 2006/48/ES zajete v konsolidirani nadzor matične kreditne institucije.

Člen 6

Dejavnosti

1. Poleg izdajanja elektronskega denarja lahko institucije za izdajo elektronskega denarja opravljajo tudi katero koli izmed naslednjih dejavnosti:

- (a) opravljanje plačilnih storitev, navedenih v Prilogi k Direktivi 2007/64/ES;
- (b) odobritev posojil v zvezi s plačilnimi storitvami iz točk 4, 5 ali 7 Priloge k Direktivi 2007/64/ES, če so izpolnjeni pogoji, določeni v členu 16(3) in (5) navedene direktive;
- (c) opravljanje operativnih storitev in tesno povezanih pomožnih storitev v zvezi z izdajanjem elektronskega denarja ali opravljanjem plačilnih storitev v skladu s točko (a);
- (d) upravljanje plačilnih sistemov, kot je določeno v točki 6 člena 4 Direktive 2007/64/ES in brez poseganja v člen 28 navedene direktive;
- (e) poslovne dejavnosti, ki niso izdajanje elektronskega denarja, ob upoštevanju veljavne zakonodaje Skupnosti in nacionalne zakonodaje.

Posojila iz točke (b) prvega pododstavka se ne odobrijo iz sredstev, prejetih v zameno za elektronski denar in hranjenih v skladu s členom 7(1).

2. Institucije za izdajo elektronskega denarja od javnosti ne sprejemajo depozitov ali drugih vračljivih sredstev v smislu člena 5 Direktive 2006/48/ES.

3. Sredstva, ki jih institucije za izdajo elektronskega denarja prejmejo od imetnika elektronskega denarja, se nemudoma zamenjajo za elektronski denar. Takšna sredstva niso niti depoziti niti druga vračljiva sredstva, sprejeta od javnosti v smislu člena 5 Direktive 2006/48/ES.

4. Člen 16(2) in (4) Direktive 2007/64/ES se uporablja za sredstva, ki so bila prejeta za dejavnosti, določene v točki (a) odstavka 1 tega člena, ki niso povezane z dejavnostjo izdajanja elektronskega denarja.

Člen 7

Zahteve glede zaščitnih ukrepov

1. Države članice zahtevajo, da institucija za izdajo elektronskega denarja zaščiti sredstva, ki jih je prejela v zameno za izdan elektronski denar, v skladu s členom 9(1) in (2) Direktive 2007/64/ES. Sredstev, ki se prejmejo v obliki plačila z uporabo plačilnega instrumenta, ni treba zaščititi dokler se ne vknjižijo v dobro na plačilni račun institucije za izdajo elektronskega denarja oziroma drugače dajo na razpolago instituciji za izdajo elektronskega denarja v skladu z zahtevami glede roka izvršitve, določenimi v Direktivi 2007/64/ES, kjer je to primerno. V vsakem primeru je treba takšna sredstva zaščititi najkasneje pet delovnih dni, kakor so opredeljeni v točki 27 člena 4 navedene direktive, po izdaji elektronskega denarja.

2. Za namene odstavka 1 so varna sredstva z nizkim tveganjem tista sredstva, ki spadajo v eno izmed kategorij iz tabele 1 iz točke 14 Priloge I k Direktivi 2006/49/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o kapitalski ustreznosti investicijskih podjetij in kreditnih institucij⁽¹⁾, za katere utež za izračun kapitalske zahteve za posebno tveganje ni višja od 1,6 %, izključijo pa se druge postavke kvalificiranih izdajateljev, kakor je opredeljeno v točki 15 navedene priloge.

Za namene odstavka 1 so varna sredstva z nizkim tveganjem tudi enote kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), ki vlagajo izključno v sredstva, kakor so opredeljena v prvem pododstavku.

Pristojni organi lahko v izrednih okoliščinah in s primerno obrazložitvijo, na podlagi ocene varnosti, zapadlosti, vrednosti in drugih dejavnikov tveganja sredstev, kakor so opredeljena v prvem in drugem pododstavku, določijo, katera od teh sredstev niso varna sredstva z nizkim tveganjem za namene odstavka 1.

3. Člen 9 Direktive 2007/64/ES se uporablja za institucije za izdajo elektronskega denarja za dejavnosti, določene v točki (a) člena 6(1) te direktive, ki niso povezane z dejavnostjo izdajanja elektronskega denarja.

4. Za namene odstavkov 1 in 3 države članice oziroma njihovi pristojni organi lahko v skladu z nacionalno zakonodajo določijo, katero metodo za zaščito sredstev bodo uporabljale institucije za izdajo elektronskega denarja.

Člen 8

Odnosi s tretjimi državami

1. Ko podružnice institucij za izdajo elektronskega denarja s sedeži zunaj Skupnosti začnejo ali nadaljujejo z opravljanjem dejavnosti, države članice zanje ne uporabljajo določb, ki tem institucijam omogočajo ugodnejše obravnavanje kot institucijam za izdajo elektronskega denarja s sedeži v Skupnosti.

2. Pristojni organi Komisijo uradno obvestijo o vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam institucij za izdajo elektronskega denarja s sedeži zunaj Skupnosti.

3. Brez poseganja v odstavke 1 se lahko Skupnost s sporazumi, sklenjenimi z eno ali več tretjimi državami, dogovori, da uporablja določbe, v skladu s katerimi bodo podružnice institucij za izdajo elektronskega denarja s sedeži zunaj Skupnosti deležne enake obravnave v celotni Skupnosti.

Člen 9

Možnosti izvzetja

1. Države članice lahko opustijo ali dovolijo svojim pristojnim organom, da opustijo uporabo dela postopka ali celotnega postopka in pogojev, določenih v členih 3, 4, 5 in 7 te direktive, z izjemo členov 20, 22, 23 in 24 Direktive 2007/64/ES, ter dovolijo pravnim osebam vpis v register institucij za izdajo elektronskega denarja, če izpolnjujejo obe naslednji zahtevi:

⁽¹⁾ UL L 177, 30.6.2006, str. 201.

- (a) vse poslovne dejavnosti ustvarjajo povprečni znesek elektronskega denarja v obtoku, ki ne presega meje, ki so jo postavile države članice, in ki v nobenem primeru ni višji od 5 000 000 EUR; in
- (b) nobena od fizičnih oseb, ki so odgovorne za upravljanje ali izvajanje dejavnosti, ni bila obsojena zaradi kaznivih dejanj pranja denarja ali financiranja terorizma ali drugega finančnega kaznivega dejanja.

Če institucije za izdajo elektronskega denarja opravljajo katero koli od dejavnosti iz točke (a) člena 6(1), ki ni povezana z izdajo elektronskega denarja ali katero koli od dejavnosti iz točk (b) do (e) člena 6(1) in znesek elektronskega denarja v obtoku ni znan vnaprej, pristojni organi navedenim institucijam za izdajo elektronskega denarja omogočijo uporabo točke (a) prvega pododstavka na podlagi reprezentativnega dela, predvidenega za izdajo elektronskega denarja, če je mogoče takšen reprezentativni del razumno oceniti na podlagi preteklih podatkov in v zadostitev pristojnih organov. Kjer institucija za izdajo elektronskega denarja ni zaključila zadosti dolgega obdobja poslovne dejavnosti, se ta zahteva oceni na podlagi predvidenega zneska elektronskega denarja v obtoku, ki je potrjen s poslovnim načrtom, ob upoštevanju kakršnih koli prilagoditev tega načrta, ki jih zahtevajo pristojni organi.

Države članice lahko določijo, da se odobritev možnosti izvedenja v okviru tega člena pogojuje z dodatno zahtevo glede maksimalnega shranjenega zneska na plačilnem instrumentu ali plačilnem računu potrošnika, kjer je shranjen elektronski denar.

Pravna oseba, ki je registrirana v skladu s tem odstavkom, lahko opravlja plačilne storitve, ki niso povezane z elektronskim denarjem, izdanim v skladu s tem členom, vendar samo, če so izpolnjeni pogoji iz člena 26 Direktive 2007/64/ES.

2. Pravna oseba, registrirana v skladu z odstavkom 1, mora imeti sedež v državi članici, v kateri dejansko opravlja dejavnost.

3. Pravna oseba, ki je registrirana v skladu z odstavkom 1, se obravnava kot institucija za izdajo elektronskega denarja. Vendar pa se člen 10(9) in člen 25 Direktive 2007/64/ES zanjo ne uporabljata.

4. Države članice lahko določijo tudi, da se lahko pravna oseba, registrirana v skladu z odstavkom 1, ukvarja samo z nekaterimi dejavnostmi iz člena 6(1).

5. Pravna oseba iz odstavka 1:

- (a) obvesti pristojne organe o vsaki spremembi svojega položaja, ki zadeva pogoje iz odstavka 1, in
- (b) vsaj enkrat letno na datum, ki ga določijo pristojni organi, poroča o povprečnem znesku elektronskega denarja v obtoku.

6. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za zagotovitev, da zadevne pravne osebe, če pogoji iz odstavkov 1, 2 in 4 niso več izpolnjeni, v skladu s členom 3 v roku 30 koledarskih dni zaprosijo za dovoljenje. Vsaki taki osebi, ki v tem obdobju ni zaprosila za dovoljenje, se v skladu s členom 10 prepove izdajanje elektronskega denarja.

7. Države članice zagotovijo, da imajo njihovi pristojni organi zadostna pooblastila za preverjanje stalnega upoštevanja zahtev, določenih v tem členu.

8. Ta člen se ne uporablja niti v zvezi z določbami Direktive 2005/60/ES niti v zvezi z nacionalnimi določbami o preprečevanju pranja denarja.

9. Če se država članica poslužuje opustitve iz odstavka 1, o tem obvesti Komisijo do 30. aprila 2011. Država članica Komisijo takoj obvesti tudi o kakršnih koli naknadnih spremembah. Poleg tega država članica obvesti Komisijo o številu zadevnih pravnih oseb in jo vsako leto obvesti o skupnem znesku elektronskega denarja v obtoku, ki je bil izdan na dan 31. decembra vsakega koledarskega leta iz odstavka 1.

NASLOV III

IZDAJANJE IN UNOVČLJIVOST ELEKTRONSKEGA DENARJA

Člen 10

Prepoved izdajanja elektronskega denarja

Brez poseganja v člen 18 države članice prepovejo izdajanje elektronskega denarja fizičnim ali pravnim osebam, ki niso izdajatelji elektronskega denarja.

Člen 11

Izdajanje in unovčljivost

1. Države članice zagotovijo, da izdajatelji elektronskega denarja izdajo elektronski denar v nominalni vrednosti prejetih denarnih sredstev.

2. Države članice zagotovijo, da izdajatelji elektronskega denarja na zahtevo imetnika elektronskega denarja v vsakem trenutku in v nominalni vrednosti unovčijo denarno vrednost elektronskega denarja, ki ga hranijo.

3. Pogodba med izdajateljem elektronskega denarja in imetnikom elektronskega denarja jasno in podrobno navaja pogoje unovčenja, vključno z zadevnimi nadomestili, imetnika elektronskega denarja pa je treba obvestiti o navedenih pogojih, preden se zaveže s pogodbo ali ponudbo.

4. Za unovčenje se zaračunavajo nadomestila samo, če je tako določeno v pogodbi v skladu z odstavkom 3 in samo v naslednjih primerih:

- (a) kjer se unovčenje zahteva pred prenehanjem pogodbe;
- (b) kjer pogodba predvideva datum prenehanja in imetnik elektronskega denarja prekine pogodbo pred tem datumom; ali
- (c) kjer se unovčenje zahteva več kot eno leto po prenehanju pogodbe.

Vsako takšno nadomestilo mora biti sorazmerno in skladno z dejanskimi stroški, ki jih je imel izdajatelj elektronskega denarja.

5. Če se unovčenje zahteva pred prenehanjem veljavnosti pogodbe, lahko imetnik elektronskega denarja zahteva, da se unovči delni ali celotni znesek elektronskega denarja.

6. Kjer imetnik elektronskega denarja zahteva unovčenje ob prenehanju veljavnosti pogodbe oziroma v času enega leta po tem datumu, se:

- (a) unovči celotna denarna vrednost hranjenega elektronskega denarja; ali
- (b) v primeru, da institucija za izdajo elektronskega denarja izvaja eno ali več dejavnosti, navedenih v točki (e) člena 6(1) in se v naprej ne ve, kolikšen delež sredstev se bo uporabil kot elektronski denar, unovčijo vsa sredstva, ki jih zahteva imetnik elektronskega denarja.

7. Ne glede na odstavke 4, 5 in 6 so pravice unovčenja osebe, ki ni potrošnik in, ki sprejema elektronski denar, predmet pogodbenega sporazuma med izdajateljem elektronskega denarja in to osebo.

Člen 12

Prepoved obresti

Države članice prepovejo podeljevanje obresti oziroma drugih koristi, povezanih s časovnim obdobjem, v katerem imetnik elektronskega denarja hrani elektronski denar.

Člen 13

Izvensodni pritožbeni postopki in postopki za reševanje sporov

Brez poseganja v to direktivo se poglavje 5 naslova IV Direktive 2007/64/ES smiselno uporablja za izdajatelje elektronskega denarja v zvezi z njihovimi dolžnostmi, ki izhajajo iz tega naslova.

NASLOV IV

KONČNE DOLOČBE IN IZVEDBENI UKREPI

Člen 14

Izvedbeni ukrepi

1. Komisija lahko sprejme ukrepe, ki so potrebni za posodobitev določb te direktive, da se tako lahko upoštevajo

inflacija ali tehnološki napredek in razvoj trga. Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 15(2).

2. Komisija sprejme ukrepe za zagotavljanje usklajene uporabe izjem iz člena 1(4) in (5). Navedeni ukrepi, namenjeni spreminjanju nebitvenih določb te direktive, se sprejmejo v skladu z regulativnim postopkom s pregledom iz člena 15(2).

Člen 15

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za plačila, ustanovljen s členom 85 Direktive 2007/64/ES.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člen 5a(1) do (4) in člen 7 Sklepa 1999/468/ES, ob upoštevanju določb člena 8 Sklepa.

Člen 16

Popolna uskladitev

1. Brez poseganja v člen 1(3), šesti pododstavek člena 3(3), člen 5(7), člen 7(4), člen 9 in člen 18(2) in v kolikor ta direktiva predvideva uskladitev, države članice ne ohranjajo ali uvajajo določb, razen tistih, ki so določene v tej direktivi.

2. Države članice zagotovijo, da izdajatelji elektronskega denarja ne odstopajo, v škodo imetnika elektronskega denarja, od določb nacionalne zakonodaje, ki prenašajo to direktivo ali so z njo usklajene, razen če je to izrecno določeno.

Člen 17

Pregled

Komisija do 1. novembra 2012 predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Evropski centralni banki poročilo o izvajanju in učinku te direktive, zlasti o uporabi zahtev za skrbno in varno poslovanje institucij za izdajo elektronskega denarja, in, če je ustrezno, priloži predlog za njeno revizijo.

Člen 18

Prehodne določbe

1. Države članice institucijam za izdajo elektronskega denarja, ki so začele pred 30. aprilom 2011 opravljati dejavnosti v smislu Direktive 2000/46/ES v državi članici, v kateri imajo sedež, dovolijo, da nadaljujejo z navedenimi dejavnostmi v navedeni državi članici ali drugi državi članici v skladu z ureditvami vzajemnega priznavanja, določenega v Direktivi 2000/46/ES ne da bi morale zaprositi za dovoljenje v skladu s členom 3 te direktive ali izpolnjevati druge določbe iz naslova II te direktive ali določbe, na katere se sklicuje v naslovu II te direktive.

Države članice od takih institucij za izdajo elektronskega denarja zahtevajo, da pristojnim organom predložijo vse potrebne informacije, na podlagi katerih ti do 30. oktobra 2011 presodijo, ali institucije za izdajo elektronskega denarja izpolnjujejo zahteve iz te direktive, in v nasprotnem primeru, kakšni ukrepi so potrebni za njihovo izpolnjevanje ter ali je primeren odvzem dovoljenja.

Institucijam za izdajo elektronskega denarja, ki izpolnjujejo zahteve, se izda dovoljenje, vnesejo se v register ter se od njih zahteva, da izpolnijo zahteve iz naslova II. Če institucije za izdajo elektronskega denarja zahtev iz te direktive ne izpolnijo do 30. oktobra 2011, se jim prepove izdajanje elektronskega denarja.

2. Države članice lahko določijo, da institucija za izdajo elektronskega denarja samodejno pridobi dovoljenje in se vnese v register iz člena 3, če pristojni organi že imajo dokazila, da zadevna institucije za izdajo elektronskega denarja izpolnjujejo zahteve iz členov 3, 4 in 5. Pristojni organi pred izdajo dovoljenja o tem obvestijo zadevne institucije za izdajo elektronskega denarja.

3. Države članice institucijam za izdajo elektronskega denarja, ki so pred 30. aprilom 2011 začele opravljati svoje dejavnosti v skladu z nacionalno zakonodajo, ki prenaša člen 8 Direktive 2000/46/ES dovolijo, da nadaljujejo s temi dejavnostmi v zadevni državi članici v skladu z Direktivo 2000/46/ES do 30. aprila 2012, ne da bi morale zaprositi za dovoljenje iz člena 3 te direktive ali izpolnjevati druge določbe iz naslova II te direktive ali določbe, na katere se sklicuje v naslovu II te direktive. Institucijam za izdajo elektronskega denarja, ki tem obdobju niso niti pridobile dovoljenja niti ni zanje začelo veljati izvzetje iz člena 9 te direktive, se prepove izdajanje elektronskega denarja.

Člen 19

Spremembe Direktive 2005/60/ES

Direktiva 2005/60/ES se spremeni:

1. Točka (a) člena 3(2) se nadomesti z naslednjim:

„(a) podjetje, ki ni kreditna institucija, ki opravlja eno ali več dejavnosti, vključenih v točke 2 do 12 in v točki 14 in 15 Priloge I k Direktivi 2006/48/ES, vključno z menjalnici (bureaux de change);“.

2. Točka (d) člena 11(5) se nadomesti z naslednjim:

„(d) elektronskim denarjem, kakor je opredeljen v točki 2 člena 2 Direktive 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. septembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega

denarja (*), če znesek, shranjen na plačilni napravi, ne presega 250 EUR, če na to plačilno napravo ni mogoče naložiti novega zneska, ali če je skupni znesek transakcij v koledarskem letu omejen na 2 500 EUR, če je na plačilno napravo mogoče naložiti novi znesek, razen če je bil na zahtevo imetnika elektronskega denarja v skladu s členom 11 Direktive 2009/110/ES v istem koledarskem letu unovčen znesek v višini 1 000 EUR ali več. Kar zadeva nacionalne plačilne transakcije, države članice ali njihovi pristojni organi lahko povečajo znesek 250 EUR iz te točke na največ 500 EUR.

(*) UL L 267, 10.10.2009, str. 7“.

Člen 20

Spremembe Direktive 2006/48/ES

Direktiva 2006/48/ES se spremeni:

1. Člen 4 se spremeni:

(a) točka 1 se nadomesti z naslednjim:

„1. ‚kreditna institucija‘ pomeni podjetje, katerega dejavnost je sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti in dajanje posojil za svoj račun;“.

(b) točka 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. ‚finančna institucija‘ pomeni podjetje, razen kreditne institucije, čigar osnovna dejavnost je pridobivati kapitalne deleže ali opravljati eno ali več dejavnosti, ki so naštet v točkah 2 do 12 in 15 v Prilogi I;“.

2. Priloga I se doda naslednja točka:

„15. Izdajanje elektronskega denarja.“.

Člen 21

Razveljavitev

Direktiva 2000/46/ES se brez poseganja v člen 18(1) in (3) te direktive razveljavi z učinkom od 30. aprila 2011.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

Člen 22

Prenos

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo najpozneje do 30. aprila 2011. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice uporabljajo te ukrepe od 30. aprila 2011.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 23

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 24

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourgu, 16. septembra 2009

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BUZEK

Za Svet

Predsednica

C. MALMSTRÖM